

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1086
06062018

352 H.06. 2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, inițiată de domnul deputat USR Mihai-Cătălin Botez împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp. 143/2018, L352/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare*, intervenția legislativă vizând, în principal, introducerea unei prime de instalare parțiale neimpozabile pentru persoanele care se încadrează în muncă în condițiile art.75 alin.(1) și ale art.75¹ alin.(2²) din *Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stipularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare*, și care, în urma modificării duratei inițiale a contractului individual de muncă ori ca urmare a încheierii a două sau mai multe contracte individuale de muncă, cumulează o perioadă de cel puțin 12 luni de încadrare în muncă.

II. Observații

1. Semnalăm că, potrivit art. 75 din *Legea nr. 76/2002*, persoanele înregistrate ca șomeri la agențiile pentru ocuparea forței de muncă care se încadrează în muncă, potrivit legii, într-o altă localitate situată la o distanță mai

mare de 50 km față de localitatea în care își au domiciliul sau reședința și ca urmare a acestui fapt, își schimbă domiciliul sau își stabilesc reședința în localitatea respectivă sau în localitățile învecinate acesteia pot beneficia de o primă de instalare, neimpozabilă.

Prima de instalare este destinată stimulării încadrării în muncă, asigurării cheltuielilor pentru locuire în noul domiciliu sau noua reședință, și/sau pentru reîntregirea familiei, după caz, și se acordă în cuantum diferențiat, astfel:

a) 12.500 lei pentru șomerii care se încadrează în muncă, într-o altă localitate și își schimbă domiciliul sau reședința;

b) 15.500 lei pentru șomerii care sunt însoțiți de membrii familiei care își schimbă domiciliul;

c) în cazul în care ambii soți îndeplinesc condițiile de acordare a primei de instalare, unul va primi 12.500 lei, iar celălalt va primi 3.500 lei.

Dacă angajatorul sau autoritățile publice locale sau centrale asigură locuință de serviciu sau suportă cheltuielile aferente din fonduri proprii sau fonduri publice, șomerii care se încadrează primesc o primă de instalare de:

- 3.500 lei pentru situațiile prevăzute la punctele a) și c);

- 6.500 lei pentru situația prevăzută la punctul b).

Cei care au locuința asigurată sau cheltuielile de cazare sunt suportate de angajator primesc prima de instalare într-o singură tranșă, la data instalării.

Potrivit art.75¹ alin. (2²) din *Legea nr. 76/2002*, prima de instalare se acordă persoanelor prevăzute la art.75 care:

- au domiciliul sau reședința în una dintre zonele prevăzute în Planul național de mobilitate și își stabilesc noul domiciliu sau noua reședință în una dintre zonele prevăzute în Planul național de mobilitate;

- au domiciliul sau reședința în una dintre zonele prevăzute în Planul național de mobilitate și își stabilesc noul domiciliu sau noua reședință în altă zonă decât zonele prevăzute în Planul național de mobilitate;

- au domiciliul sau reședința în altă zonă decât zonele prevăzute în Planul național de mobilitate și își stabilesc noul domiciliu sau noua reședință în una dintre zonele prevăzute în Planul național de mobilitate.

În plus, prima de instalare se acordă și persoanelor de cetățenie română care și-au exercitat dreptul la liberă circulației a lucrătorilor în spațiul Uniunii Europene și Spațiul Economic European pe o perioadă de cel puțin 36 luni, în cuantumurile și cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Potrivit prevederilor art.75¹ alin. (3) din *Legea nr. 76/2002*, persoanele care se încadrează în muncă, cu normă întreagă, beneficiază de prima de instalare pentru o perioadă de cel puțin 12 luni.

Potrivit art. 75¹ alin. (4) lit. d) din *Legea nr.76/2002* nu beneficiază de primele de mobilitate persoanele pentru care plata indemnizației de șomaj a fost suspendată potrivit art. 45 alin. (1) lit. c), iar ulterior, ca urmare a schimbării duratei contractului individual de muncă, plata indemnizației de șomaj încetează potrivit art. 44 lit. a) din lege.

În temeiul prevederilor art.44 lit. a) din legea invocată, încetarea plății indemnizației de șomaj acordate beneficiarilor are loc la data încadrării în muncă, conform legii, pe perioada nedeterminată sau pe perioadă determinată mai mare de 12 luni.

Conform art. 45 alin. (1) lit. c) din aceeași lege, suspendarea plății indemnizației de șomaj acordate beneficiarilor are loc la data încadrării în muncă, conform legii, pe perioada determinată de cel mult 12 luni.

Subliniem că dispozițiile art. 75¹ alin. (5) din aceeași lege stabilesc faptul că persoanele care beneficiază de prima de instalare au dreptul la menținerea acesteia și în cazul în care, în perioada de 12 luni de la angajare, le încetează raportul de muncă sau de serviciu la angajatorul la care s-au încadrat în muncă și se încadrează în termen de 30 de zile la un alt angajator, în aceleași condiții.

Ca urmare, *prima de instalare* este acordată în condițiile în care contractul individual de muncă este încheiat între șomerul înregistrat și angajator pentru o perioadă relativ îndelungată, de cel puțin 12 luni, care să justifice atât acceptarea de către persoana respectivă, singură sau împreună cu familia, a schimbării domiciliului în altă localitate situată la o distanță mai mare de 50 de km față de vechiul domiciliu, cât și majorarea cuantumului acestui drept la 12.500, respectiv 15.500 lei.

2. Apreciem că adoptarea măsurii propuse de inițiatori nu asigură o ocupare durabilă, respectiv de cel puțin 12 luni, persoanelor avute în vedere, care să justifice efortul financiar necesar a fi suportat din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

De asemenea, acordarea primei de instalare parțiale într-o singură tranșă, după împlinirea celor 12 luni de încadrare în muncă, nu asigură resursele financiare necesare suportării cheltuielilor pentru locuință în noul domiciliu sau noua reședință, și/sau pentru reîntregirea familiei, după caz, avute în vedere pentru acordarea acestei măsuri ca urmare a instalării în altă localitate.

Precizăm că acordarea măsurii propuse poate conduce la situația în care după încetarea primului contract individual de muncă, persoanele la care se face referire în propunere să nu își mai găsească, în termenul de 30 de zile avut în vedere de inițiatori, un nou loc de muncă în localitatea în care și-au stabilit noul domiciliu sau noua reședință și să revină în localitatea de unde au plecat, situație care este de natură a conduce la dezechilibre între cererea și oferta pe piața muncii la nivel regional. Totodată, introducerea măsurii propuse aduce atingere principiului egalității șanselor pe piața muncii, respectiv între persoanele care beneficiază de prima de instalare și persoanele care beneficiază de prima de instalare parțială.

3. Semnalăm că textul propunerii legislative este neclar, nu precizează tipurile de contracte individuale de muncă care pot fi încheiate și, de asemenea, nu există o analiză a impactului asupra bugetului de stat, iar orice cheltuială

publică trebuie să precizeze și sursele de finanțare, astfel cum dispun și prevederile art. 138 alin. (5) din *Constituția României republicată*.

În acest context, precizăm că era necesar să fie respectate dispozițiile art. 15 alin. (1) din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările ulterioare*, potrivit cărora:

„(1) În cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:

a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din *Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare*, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului